

Sambandsflokkurin hamskiftur - ella...

Oddagrein

Týsdagin boðaði Sambandsflokkurin frá, at hann nú kemur við sínum uppskoti um, hvussu framtíðarviðurskiftini millum Føroyar og Danmark skulu skipast. Flokkurin fer at mæla til týðandi broytingar í heima-stýrslógini. Kortini minna tankarnir rættuliga nógv um sjónarmið Javnaðarflokksins

V. o. o. hevur Sambandsflokkurin gjørt eitt skarvslop. Frá at hava tviðildið um heimastýrslógina er flokkurin nú sinnaður at gera eina nýggja lóg, sum hevur ein lista við málum, sum skulu kunna yvir-takast. Tað sama sum Javnaðarflokkurin hevur mælt til. Harafturat skal skrasetast í grundlógini, at tað vald, føroyingar hava tikið yvir, kann ikki takast aftur. Eisini tankar, Javnaðarflokkurin hevur nevnt. Tað sama ger seg galdandi øðrum økjum, so munurin tykist ikki so stóur.

Tað kann ikki sigast annað, enn at Sam-bandsflokkurin av álvara hevur stungið í egnan barm: - álvaratos, er tað ikki nakað um tað, at tað eru alt ov nógvir ógreiðir spurningar í viðurskiftinum millum Dan-mark og Føroyar, og eiga føroyingar ikki at taka stórrí ábyrgd á seg. Men flokkurin eigur eisini at spyrja seg sjálfan, um hann ikki átti at havt umhugsað sína stöðu fyrr. Hevði hann gjørt tað, høvdu vit ikki fingið tað øsing, sum vit finga undan síðsta vali, og sum endaði í fullveldislandsstýrinum.

Einaferð enn skal minnst á, at formaðurin í Sambandsflokkinum hevur høvudsá-byrgdina av tí stöðu, vit eru í. Sum Óli Jacobsen, fyrrverandi landsstýrismaður, so greitt skar út í papp, tá landsstýris-skeiðið hjá Edmundi og Óla fór í søguna. Hevði Sambandsflokkurin ikki lagt veto ímóti uppskoti Javnaðarflokksins um at seta eina stjórnmalanevnd at viðgera øll viðurskifti í spurninginum millum Danmark og Føroyar og koma við tilmæli um eina nýggja skipan, høvdu vit sloppið undan tí polarisering, sum tók seg upp.

Sambandsflokkurin segði kortanei. Hann segði seg ikki duga at siggja nakran skeiv-leika við heimastýrslógini. Bjørn á Heyg-um fór so vilt sum at spyrja, at kundi nakar vísa á veikleikar í heimastýrslógini, so skuldi flokkurin viðgera teir. Seinri hevur hann funnist at Edmundi Joensen og sagt, at hevði hann gingið við til at endurskoða heimastýrslógina, hevði nógv verið øðr-vísi - bæði í Sambandsflokkinum og landi-num!!!

Ja, tað kostar at vera treiskur í politikki, man onkur helst ásanna í dag...

Sosialurin

Minningarorð um Hera Berg, yvirlækna

føddur 15.1.1935,
deyður 3.8.1999

Tíðliga í morgun (týs-morgunin), meðan sólin enn spakuliga reis eystur í havið henda so fagra summarmorgun for Hera Berg, leiðandi yvirlækni á sálardeild landssjúkra-húsins um sýnina burtur úr hesi verð.

Hera var einabarn, sonur teirra Jákup og Sigríð Berg. Meðan mamman doyði í góðum árum, gjørdist pápin elligamal og var síni seinasta ár at vera hjá Hera og Rigmor. Pápin var lærari og til tað sein-asta sera virkin at granska, skriva og geva út síðsøgligt lestrartil-far.

Hera vaks upp í Óra-vík, har pápin var lærari. Seinni fluttu tey til Vágs, men annars var Hera nógv at vera hjá attar-fólki í Hovi. Eg haldi, at hann mest av øllum kendi seg sum hóbving.

Hera giftist við Rigmor Bech úr Vági og eiga tey børnini Anniku og Kára umframt nú eisini abba-og onnur børn.

Hera var familjukærur persónur og fróðast hóast lítillatin m.a. um, at tey øll í húsinum vóru so frammalaga í somu ítróttargrein og gjøgnum árin vóru nógv heidursmerki til húsið.

Sjálur var Hera ikki tað nógv til fjals og fjøru, men hevði so mong onnur týðandi áhugamál. Tá fróðast hann og var ikki sørt erin av, at abbasonurin Jákup í so máta tók seg væl upp, sum hann vaks til, fór á fjall og í grind og var so nógv í Hovi ímillum attarfólk har.

Hera tók læknaprógvið miðskeiðis í sekstíur-num og var eitt skifti kommunulækni í heim-bygðini Vági, men fekk skjótt hug til at serú-búgva seg í sálarjúku-fróði, sum skuldi vísa seg at vera eitt fakliga sæð gott val, so kringur og arbeidssamur hann gjørdist á tí okinum. Fyrst var hann eina tíð hjálparlækni hjá Árna

Olsen á tí tá nýstovnaða psykiatrisku deild, og eftir nokur ár í Danmark at taka neyðugu serú-búgvingina kom hann heimaftur seinnapartin í sjeitiárum hessa ferð sum yvirlækni saman við Árna Olsen.

Hera seinnu árin, síð-an Árna Olsen fór frá við eftirløn, hevur Hera Berg mest sum burturav havt ta tungu ábyrgdina sum administrerandi yvirlækni umframt sjálfv læknaarbeiðið, sum bara er vaksid og vaksid.

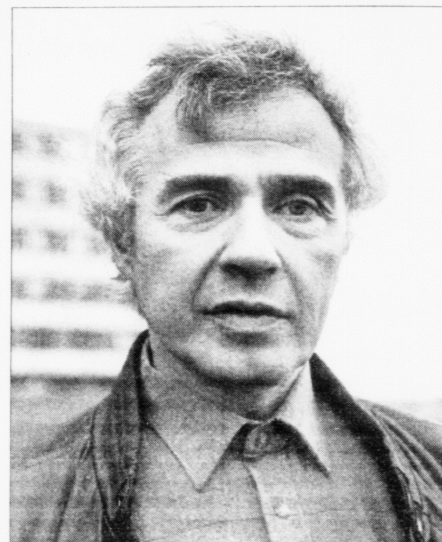
Hetta var stóðan, tá vit fyrri snøgt fimm mánað-um síðani varnaðust hann sjúkan mitt í hans-ara gerandisarbeidi, og longu seinni sama dag sýndu kanningar, at hann var feigur.

Hera hevur væl studdur av konu og børnum í tolni og spaklyndi borið hesa óvantaðu og brá-ligu vanlagnu og ta sváru sjúkralaguna, til hann í morgun stillisliga sovnaði burtur.

Á psykiatrisku deild er stórir sakur, nú Hera ikki er meira. Hann var fakliga ótrúliga dugnalig-ur, arbeidssamur og sam-vitskufullur - og tað kanska ov mikið av tí góða. Sjálur segði hann seg sjálfvirkisur vera putlutan persón, men við slíkum samvitskusemi saman við alsamt vaks-andi og tyngjandi og -tykir tað mær - mangan hopleysum fyrri ikki at siga ábyrgdarleysum áløgum leiðslubýrdum, so skal av sonnum sterk heilsa til at megna arbeidsetningin so væl og samvitskufult, sum Hera royndi, treytaleyst líðin mótgævis fyrsting og í síðsta enda politiskt settum virkistreytum.

Sjúklingar hildu nógv av Hera sum sálarlækna, og tað gav at bita, sum tað alsamt legðist meira og meira til at hjálpsøk-andi sjúklingum á tí øki, sum hann burturav tók sær av.

Eisini sum starvsfelagi og stjórnandi yvirlækni

hevði hann stóra virðing. Hann kendi stóra ábyrgd av og var góður við sitt starvsfólk, og tók tað honum sera fast seinnu mongu árin, tá tað hevur sannað at á heilsuøki-num.

Hann spilaði seg út og lat seg eftir øllum at døma spila í so nógv út av ómenniskjansligum arbeidshyrdum, men kortini var hann altíð hin sami sinniligi, umhugsni og spaki maðurin við hond um deildarinnar stýrsvól.

Tað var eisini hansara tunga ábyrgd at seta at medarbeiðarum, um so gjørdist neyðugt, men mær er sagt, at hann í so máta var rættvístur og ikki minst mildur í síni meðferð.

Persónliga kennist Hera mær bart út ómissiligur. Vit hava altíð verið ser-liga góðir báðir hvør við annan og kendist tað nattúrligt at hava tætt samstarv, nú vit báðir starvsliga vóru elstir eftir av tí gomlu garduni, aftan á at Árna Olsen var farin frá.

Hera kendi stóra á-byrgd og umsorgan fyrri mær, ikki minst fakliga og lívgandi meg regluliga við tí nógvna, sum hann eisini tók sær stundir at halda seg fakliga ajour við.

Sum leiðandi yvirlækni hevði Hera ónga formliga skyldu at ráðføra seg við ella kunna psykologin um alt tað, sum hann í starvi sínum tókst við, men kortini var ikki dag-ur frá Gudi, uttan at hann tók sær stundir at stökka inn á gólvið við onkrum, sum lá honum á sinni ella bert at sýna psyko-

loginum tann sóma at kunna hann, ella taka hann við upp á ráð.

Og so vítt eg nú aftaná minnst, hevur ongantíð verið óvugt orð okkara millum hesi mongu virk-isár saman, og tað sigur ikki so lítið um hansara tolsemi.

Umframt alt var Hera Berg ein skemtari av Guds náði, soleiðis at skilja at hann í sínum spakføri dugdi so ó-metliga væl at siggja tað hóast alt stuttliga í dags-ins trupulleikum og tað á ein slíkan hátt, at skemt-id ongantíð kendist niðr-andi fyrri triðja persón.

Hera Berg var á mang-an hátt psykiatrisku deild og føroyskari psykiatri eitt virðiligt umboð eins væl innan - sum uttan-deilda, hóast hann óstolt-ur helt ein lágan profil og ikki krámaði sær framat í fjølmiðlunum. Innan-deilda var hann ein fram-úr veitslurøðari og dans-aði sum ein eingil.

Hera Berg verður nógv saknaður av okkum øllum á psykiatrisku deild, bæði medarbeiðarum, sjúklingum og avvarð-andi, men persónliga verður saknurin mein-astur hjá konu, børnum og aðrari familju, sum hava gingið gjøgnum hesa sváru tíð við Hera.

Í djúpastu samkenslu við hansara nærmastu drýpa vit høvur í størstu virðing og lýsa frið yvir Hera Berg, yvirlækna. Hann stríddi vissuliga hitt góða stríðið. Tórshavn, tann 3. aug. 1999

Eyðun Joensen,
Psykologur Heilsu-verksins